

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 75

Phẩm 20: KHÔNG SINH (2)

Xá-lợi Tử, Bồ thí ba-la-mật-đa là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn khiến nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không. Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lực, Bát-nhã ba-la-mật-đa là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn khiến nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, bốn Tĩnh lực là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không. Bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, tám Giải thoát là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không. Tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, bốn Niệm trụ là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không. Bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, pháp môn giải thoát Không là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không. Pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, năm loại mắt là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không. Sáu phép thần thông là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, mười lực của Phật là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không. Bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, trí Nhất thiết là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không. Trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, pháp không quên mất là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không. Tánh luôn luôn xả là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, tất cả pháp môn Đà-la-ni là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không. Tất cả pháp môn Tam-ma-địa là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, phạm phu là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không. Pháp phạm phu là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, Dự lưu là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không. Pháp Dự lưu là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không.

không.

Xá-lợi Tử, Nhất lai là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không. Pháp Nhất lai là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, Bất hoàn là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không. Pháp Bất hoàn là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, A-la-hán là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không. Pháp A-la-hán là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, Độc giác là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không. Pháp Độc giác là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, Bồ-tát là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không. Pháp Bồ-tát là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, Như Lai là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không. Pháp Như Lai là pháp đã sinh, tôi chẳng muốn nó sinh. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Khi ấy, Xá-lợi Tử hỏi Thiện Hiện:

–Nay ngài vì muốn khiến pháp sinh nó sinh, hay muốn khiến pháp chẳng sinh nó sinh?

Thiện Hiện đáp:

–Tôi chẳng muốn khiến pháp sinh nó sinh, cũng chẳng muốn khiến pháp chẳng sinh nó sinh. Vì sao? Xá-lợi Tử, vì pháp sinh cùng với pháp chẳng sinh, hai pháp ấy đều chẳng phải tương ứng, chẳng phải chẳng tương ứng, chẳng phải hữu sắc, chẳng phải vô sắc, chẳng phải hữu kiến, chẳng phải vô kiến, chẳng phải hữu đối, chẳng phải vô đối, đều cùng một tướng, gọi đó là không có tướng.

Xá-lợi Tử, do duyên cơ này, nên tôi chẳng muốn khiến pháp sinh nó sinh, cũng chẳng muốn khiến pháp chẳng sinh nó sinh.

Xá-lợi Tử hỏi Thiện Hiện:

–Đối với pháp không sinh đã nói, ngài ưa biện thuyết tướng không sinh chăng?

Thiện Hiện đáp:

–Đối với pháp không sinh đã nói, tôi cũng chẳng ưa biện thuyết tướng không sinh. Vì sao? Vì, hoặc là pháp không sinh, hoặc là tướng không sinh, hoặc là ưa biện thuyết, tất cả pháp ấy đều chẳng phải tương ứng, chẳng phải chẳng tương ứng, chẳng phải hữu sắc, chẳng phải vô sắc, chẳng phải hữu kiến, chẳng phải vô kiến, chẳng phải hữu đối, chẳng phải vô đối, đều cùng một tướng, gọi đó là không tướng.

Xá-lợi Tử hỏi:

–Đối với pháp chẳng sinh, khởi lên lời nói chẳng sinh, thì lời nói chẳng sinh này cũng chẳng sinh chăng?

Thiện Hiện đáp:

–Đúng vậy, đúng vậy! Vì sao? Xá-lợi Tử, vì sắc chẳng sinh, thọ, tưởng, hành, thức cũng chẳng sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, nhãn xứ chẳng sinh; nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng chẳng sinh. Vì sao?

Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, sắc xứ chẳng sinh; thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng chẳng sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, nhãn giới chẳng sinh; sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, nhĩ giới chẳng sinh; thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, tỷ giới chẳng sinh; hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, thiệt giới chẳng sinh; vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, thân giới chẳng sinh; xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, ý giới chẳng sinh; pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, địa giới chẳng sinh; thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng chẳng sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, Thánh đế khổ chẳng sinh; Thánh đế tập, diệt, đạo cũng chẳng sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, vô minh chẳng sinh; hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não cũng chẳng sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, pháp không bên trong chẳng sinh; pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đối khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh cũng chẳng sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, Bốn thí ba-la-mật-đa chẳng sinh; Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng chẳng sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, bốn Tĩnh lự chẳng sinh; bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng chẳng sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, tám Giải thoát chẳng sinh; tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng chẳng sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, bốn Niệm trụ chẳng sinh; bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo cũng chẳng sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, pháp môn giải thoát Không chẳng sinh; pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng chẳng sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, năm loại mắt chẳng sinh; sáu phép thần thông cũng chẳng sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, mười lực của Phật chẳng sinh; bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng cũng chẳng sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, trí Nhất thiết chẳng sinh; trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng chẳng

sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, pháp không quên mất chẳng sinh; tánh luôn luôn xả cũng chẳng sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, tất cả pháp môn Đà-la-ni chẳng sinh; tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng chẳng sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, phàm phu chẳng sinh; pháp phàm phu cũng chẳng sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, Dự lưu chẳng sinh; pháp Dự lưu cũng chẳng sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, Nhất lai chẳng sinh; pháp Nhất lai cũng chẳng sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, Bất hoàn chẳng sinh; pháp Bất hoàn cũng chẳng sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, A-la-hán chẳng sinh; pháp A-la-hán cũng chẳng sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, Độc giác chẳng sinh; pháp Độc giác cũng chẳng sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, Bồ-tát chẳng sinh; pháp Bồ-tát cũng chẳng sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, Như Lai chẳng sinh; pháp Như Lai cũng chẳng sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, thân hành chẳng sinh; ngữ hành, ý hành cũng chẳng sinh. Vì sao? Vì tất cả bản tánh là không.

Xá-lợi Tử, do duyên cố này, nên đối với pháp chẳng sinh, khởi lên lời nói chẳng sinh, cũng là nghĩa không sinh.

Xá-lợi Tử, vì hoặc pháp sở thuyết, hoặc lời năng thuyết, người thuyết, người nghe đều chẳng sinh.

Xá-lợi Tử nói với Thiện Hiện:

–Trong những vị thuyết pháp, ngài là người đệ nhất. Vì sao? Vì tùy theo sự vặn hỏi ngài đều có thể giải đáp, không bị ngập ngừng lúng túng.

Thiện Hiện nói:

–Đệ tử của chư Phật, đối với tất cả pháp đều không có cái nương tựa đấm trước. Do vậy, nên có khả năng, tùy theo sự vặn hỏi mà tất cả đều được giải đáp tự tại vô úy. Vì sao? Vì tất cả pháp đều không có chỗ nương tựa.

Xá-lợi Tử hỏi Thiện Hiện:

–Vì sao các pháp đều không có chỗ nương tựa?

Thiện Hiện đáp:

–Xá-lợi Tử, vì bản tánh của sắc là không, nên trong, ngoài, hai bên, khoảng giữa, chẳng thể nắm bắt được; vì bản tánh của thọ, tưởng, hành, thức là không nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của nhãn xứ là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được; vì bản tánh của Nhãn xứ là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của sắc xứ là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên

đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của nhãn giới là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của nhĩ giới là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của tỷ giới là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của thiệt giới là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của thân giới là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của ý giới là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của địa giới là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của thủy, hỏa, phong, không, thức giới là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của Thánh đế khổ là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của Thánh đế tập, diệt, đạo là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của vô minh là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của pháp không bên trong là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đối khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của Bồ thí ba-la-mật-đa là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của bốn Tĩnh lự là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của tám Giải thoát là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của bốn Niệm trụ là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của pháp môn giải thoát Không là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của năm loại mắt là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của sáu phép thần thông là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của mười lực của Phật là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của trí Nhất thiết là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của pháp không quên mất là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của tánh luôn luôn xả là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của tất cả pháp môn Đà-la-ni là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của tất cả pháp môn Tam-ma-địa là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của phàm phu là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của pháp phàm phu là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của Dự lưu là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của pháp Dự lưu là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của Nhất lai là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của pháp Nhất lai là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của Bất hoàn là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của pháp Bất hoàn là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của A-la-hán là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của pháp A-la-hán là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của Độc giác là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của pháp Độc giác là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của Bồ-tát là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của pháp Bồ-tát là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của Như Lai là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của pháp Như Lai là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, vì bản tánh của thân hành là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được. Vì bản tánh của ngũ hành, ý hành là không, nên trong, ngoài, khoảng giữa, hai bên đều chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, do duyên cơ này nên tôi nói là các pháp đều không có chỗ nương.

M